Td031_11

Μια Πασχαλιά, *βρε ’μαν αμάν*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και μια και μια ’πίσημη μέρα
θα παν κόσμους , *βρε* αμάν αμάν
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω
μάνα ν υγιό, *βρε αμάν αμάν*
μάνα ν υγιό που στόλιζι
πώς να πώς να σε λησμονήσω
Σαββά- Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακή, *βρε αμάν αμάν*
την Κυριακίτσα το ταχιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω
δεν παν, *βρε αμάν αμάν*
δε παν μακριά δε παν κοντά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
ως τ’ς ε- ως τ’ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς, *βρε αμάν αμάν*
βγήκι παπάς ’πό τ’ αϊερό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
’πού μες ’πού μες ’πό τ’ Αϊ-Βήμα.
Πίσου Οβριά, *βρε αμάν αμάν*
πίσω (γ)Οβριά πίσου σκύλα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πίσου πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ’ τι κρί-, *βρε ’ μάν αμάν*
ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμις
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είμαι κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι του, *βρε αμάν αμάν*
θυμάσαι τουν παλιό καιρό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και τα και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπά, *βρε αμάν αμάν*
εννιά παπάδες σκότωσα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι δέ- κι δέκα δεσποτάδες
ν αυτό το κρί-, *βρε ’μαν αμάν*
ν αυτό το κρίμα έκαμα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είσαι κι είσαι κριματισμένη.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή και μια ’πίσημη μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πάω να μεταλάβω
μάνα ν υγιό που στόλιζι Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα το ταχιά θα πάω να μεταλάβω
δε παν μακριά δε παν κοντά ως τ’ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς ’πό τ’ αϊερό ’πού μες ’πό τ’ Αϊ-Βήμα.
Πίσου Οβριά πίσου σκύλα πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμις κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι τουν παλιό καιρό και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα δεσποτάδες
ν αυτό το κρίμα έκαμα κι είσαι κριματισμένη.